

Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о ревизији јавног сектора Републике Српске

Број: 325/04

Користећи се овлашћењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI .2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”, које “могу укључивати предузимање мјера против лица која обављају јавне функције;

Имајући у виду да је Савјет за имплементацију мира на састанку, одржаном у мају 2000. године у Бриселу, апеловао да

се донесу мјере за побољшање транспарентности јавних средстава и мјере у циљу уклањања препрека за привредну реформу, и свјесни потребе за стварањем услова за самоодрживи, тржишно оријентисани економски развој како би се Босни и Херцеговини омогућила транзиција путем напуштања фазе економије зависне од донација;

Узимајући у обзир да јавна предузећа у Републици Српској располажу недовољним механизмима потребним за спречавање пустошења јавних средстава, поготову ако се има у виду да је такво пустошење скандалозно обзиром на оскудност тих јавних средстава;

Признавајући висок ниво професионализма и стручности које истрајно показује Главна служба за ревизију Републике Српске и њену способност да се брзо мобилизује ради провођења ревизија којима ће се утврдити финансијске неправилности и тиме увести одговорност и транспарентност потребна ради заштите интереса јавности;

Свјесни да је финансијска подршка за провођење ревизија неопходна, обзиром на енормни обим послова које ће провођење ревизија изискивати за Главну службу за ревизију Републике Српске, чији су ресурси иначе ограничени;

Из разлога који су овдје наведени Високи представник доноси следећу;

ОДЛУКУ

којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о ревизији јавног сектора Републике Српске

(“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/99 и 39/03)

који се налази у прилогу Одлуке и чини њен саставни дио.

Тај закон се објављује на службеној страници Канцеларије високог представника и ступа на снагу одмах као закон Републике Српске, на привременој основи, све док га Народна

скупштина Републике Српске не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова Одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”.

16. децембар 2004.

Paddy Ashdown

Високи представник

ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О РЕВИЗИЈИ ЈАВНОГ СЕКТОРА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

(“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/99 и 39/03)

Члан 1.

У Закону о ревизији јавног сектора Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 18/99 и 39/03), у члану 15, ставови 1. и 2. се мијењају и гласе:

“Министарство, организација, предузеће или други орган из члана 14. овог закона, изузев Народне скупштине Републике Српске и Владе Републике Српске, чији се финансијски обрачуни ревидирају на његов захтјев или за који се обављају посебне ревизије у складу са чланом 18, дужно је да плати накнаду за ревизију на основу важећег цјеновника који утврди главни ревизор и одобри Комисија за привреду и финансије Народне скупштине.

Накнада се плаћа у року од 30 дана након издавања рачуна. Када се обављају посебне ревизије у складу са чланом 18. овог закона, Народна скупштина може од провјераване стране захтијевати плаћање унапријед у висини до 50% укупног износа накнада за ревизију. У случају плаћања унапријед Народна скупштина може захтијевати да се рачун за плаћање унапријед измири у року који може бити краћи од 30 дана након издавања рачуна. Износ накнаде за ревизију који се плаћа унапријед

одузима се од укупног износа накнаде која се плаћа након завршетка посебне ревизије.”

Став 4. се мијења и гласи:

“Главни ревизор може неплаћену накнаду, укључујући и накнаду чије се плаћање врши унапријед у складу са ставом 2. овог члана, наплатити као дуг путем надлежног суда.”

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”.